

Friedrich Lautner & Jana Kralíčková
PŘÍPAD MUROMSKÝCH

Dal-li by mně někdo po tom všem otázku: kdeže jsem přece jen viděl takové obrazy? . . .
pak musím - ruku na srdce - říci: Nikde!!! - A všude . . .

Wer die Natur mit Vernunft ansieht, den sieht sie auch vernünftig an.

Jak se do lesa volá, tak se z něho ozývá.

A. V. Suchovo - Kobylín, 1869

PŘÍPAD MUROMSKÝCH

Na motivy trilogie Alexandra Vasiljeviče Suchovo - Kobylina
napsali Václav Lautner a Jana Kališová

Režie: **VĀCLAV LAUTNER**

Výprava: **ADAM HOFFMEISTER**

Dramaturgie: **VĀCLAV BERĀNEK a NINA TILIU**

V inscenaci je použito hudby Jaroslava Ježka

osoby a obsazení:

Petr Konstantinovič Muromskij **PETR LEPŠA**

Lidočka, jeho dcera **ŠTĚPĀNKA KAPICOVĀ**

Anna Antonovna Atujeva,
její teta **JOLANA ZELINKOVĀ**

Vladimír Dmitrič Nělkin **ZDENĚK PODHŮRSKÝ**

Agafokleja **JANA EICHLEROVĀ**

Maxim Kuzmič Varravin **MAREK VAŠUT**

Kandid Kastorovič Tarelkin **ZDENĚK DAVID**

Friedrich Friedrichovič Mrškin **IVO HELIKAR**

Akakij Akakijevič Držkin **ZDENĚK STAŇKOVSKÝ**

Ivan Antonovič Raspljujev **OTA SLĀDEK**

Představení řídí Jarmila Slabá / Světla Jiří Tvrdík / Zvuk
ing. Jan Benda / Dekorace a kostýmy byly vyrobeny v dílnách

DISK

Premiéra 1. října 1982

HRA PŘÍPAD MUROMSKÝCH

Dramatická trilogie Obrazy minulosti Alexandra Vasiljeviče Suchovo - Kobylina (1817 - 1903) obsahuje Svatbu Krečinského, Proces a Smrt Tarelkinovu. Spojení těchto tří her do souborného vydání, které autor provedl r. 1869 je víceméně volné, jednotlivé díly se od sebe liší nejen žánrovým zpracováním, ale také tematicky.

Ve Svatbě Krečinského, napsané v roce 1854 se Suchovo - Kobylin nechal inspirovat francouzskou komedií mravů a vytvořil konverzační hru, v níž se vysmívá hlouposti jedné petrohradské rodiny, která je okradena bezvýznamným podvodníkem Krečinským. Druhý díl trilogie Proces (1862) píše Suchovo - Kobylin po sedmileté soudní aféře, jejíž příčinou byla záhadná vražda autorovy milenky Francouzky Louisy Simone - Demanche. Osobní prožitek z celého procesního řízení poznamenaného podplácením, protekcionářstvím, rozsudky vynášenými a hned vzápětí zase rušenými, promítl Suchovo - Kobylin do společensky vyostřeného dramatu, v němž jednoznačně odsoudil carskou byrokracii, její obludnost, zlištnost, libovůli a prodejnost. Třetí díl trilogie Smrt Tarelkinova (1868) je pak tragickou groteskou, v níž doznívající motivy z Procesu jsou naddimenzovány až do fantaskního vidění reality.

Každá část trilogie je i po více než stu letech od napsání zajímavým inscenačním úkolem, a to jak díky tématu, které není svázáno jenom s dobou svého vzniku, ale v určitých momentech se dotýká i dneška, tak i díky výrazným divadelním kvalitám dramatického rukopisu A. V. Suchovo - Kobylina. Inscenace jakékoli části trilogie bez podstatných režijně dramaturgických zásahů však přesahuje svými nároky možnosti absolventského představení v Disku. V úvahách nad možnostmi úpravy jednotlivých děl se objevila myšlenka (ostatně nijak původní) pokusit se o adaptaci celé trilogie do jednoho večera. Ukázala se však jako neproveditelná - úprava redukovala trilogii na sled strohých dějových fakt bez vnitřní návaznosti. Výsledek tedy nabídl jediné možné řešení - vytvořit na vybrané motivy úplně nový text s vlastním syžetem a výstavbou dialogů.

Tak vznikla hra Případ Muromských. Její jádro vychází především z dějových fakt a motivů druhého dílu trilogie, zatímco z obou dalších částí bylo použito pouze několik momentů:

ze Svatby Krečinského motiv svatby u Muromských a zápletku s ukradenou jehlicí jako výchozí situace nového textu, ze Smrti Tarelkina pak pouze motiv společenského vzestupu Raspljujeva. Text Případu Muromských si tedy v žádném případě neklade za cíl postihnout všechna dějová fakta, témata a moti-

vické linie trilogie A. V. Suchovo - Kobylina. Spíš než o zachování komplexu významů šlo o vyjádření určitého vnitřního smyslu předlohy, tak jak jej autoři přečetli v roce 1982.

* *

PŘÍPAD A. V. SUCHOVO - KOPYLINA

Roku 1842 si Suchovo - Kobylin přiváží z Paříže do Moskvy milenkou Louise Simone-Demanche.

9. listopadu 1850 - je nalezeno její mrtvé tělo u valu Vaganského hřbitova. V salóne bytu Suchovo - Kobylina jsou objeveny krvavé skvrny, je zjištěno, že se Suchovo - Kobylin chtěl dlouholeté milenky zbavit a naléhal, aby se vrátila do Paříže.

17. listopadu 1850 - je Suchovo - Kobylin zatčen.

20. listopadu 1850 - propuštěn z vazby.

Září 1851 - moskevský Dvorní soud, vyšetřiv případ, osvobozuje z podezření Suchovo - Kobylina a odsuzuje jeho nevolníky podezřelé ze zločinu k veřejnému potrestání pruty, ocejchování zločineckým cejchem a trestu káznice na 15 - 20 let; pro různost mínění na soudu proces revidován Moskevským trestním soudem, ale rozsudek změněn jen nepatrně

1853 - je nařízena Státní radou nová revize procesu a nové vyšetřování pro nezákonné činy předešlých vyšetřovatelů

Únor 1854 - na Suchovo - Kobylina je uvalena nová vazba od poloviny května do počátku listopadu. Autor v ní pracuje na Svatbě Krečinského.

12. května 1856 - ministr spravedlnosti přijíždí do bytu Suchovo - Kobylina se zprávou, že dostal od carevny „rozkaz proses ukončit“.

Říjen 1857 - Státní rada osvobozuje nevolníky Suchovo - Kobylina a jeho samého odsuzuje k církevnímu pokání za milostné pletky.

Prosinec 1857 - car potvrzuje rozhodnutí Státní rady o procesu.

Duben 1858 - Suchovo - Kobylin dostává zahraniční pas a brzy potom odjíždí do ciziny s cejchem vraha napolo usvědčeného.

Po tom všem píše Suchovo - Kobylin „krví a žlučí“ dva poslední díly trilogie, které jsou obžalobou jednoho z nejdůležitějších správních oborů carského Ruska.

V roce 1983 absolvují posluchači

Herečtví:

Hana Čížková
Miloslava Ebrová
Monika Hladová
Jana Eichlerová
Štěpánka Kapicová
Jolana Zelinková
Luděk Čtvrtlík
Zdeněk David
Ivo Helikar
Jiří Konečný
Vlastislav Kubec
Petr Lepša
Zdeněk Podhůrský
Ota Sládek
Marek Vašut

Režie:

Hana Burešová
Václav Lautner
Roman Meluzín
Michal Pavlík
Zdeněk Staňkovský

Dramaturgie:

Nina Tiliu

Scénografie:

Zuzana Mollnárová
Petr Dosoudil
Adam Hoffmeister

Pedagogické vedení

Herečtví:

Zdeněk Buchvaldek
Jarmila Krulišová
Eva Šmeralová

Režie:

Evžen Sokolovský

Dramaturgie:

Marie Loucká

Scénografie:

Jan Dušek
Irena Greifová

Program vyšel k premiéře „Případ Muromských“ dne 1. října 1982. Program připravili Nina Tiliu a Adam Hoffmeister. Ředitel Disku z. v. prof. Antonín Dvořák, vedoucí provozu Anna Branišová, vedoucí uměleckotechnického provozu Stanislav Janeček. Tisk Tiskařské závody, n. p., provoz 12.